

لہ چُناتے زو پیش تمنگ نا پارسا تینا بیگ نے ارف
گاؤںی نا ڈرائیونگ سیٹ آ توں۔ اینو اودے مار کیٹ آ
ہنوئی اس۔ احمد، لائبہ او سعدیہ ہم گڑھا تا باروٹ ہیت
کرسا گاؤںی ٹی توسر۔ لہ گاؤںی نے اسٹارٹ کرے و سر
ہلک۔ او فتا او لیکو کاریم کتاب ہلنگ اس۔

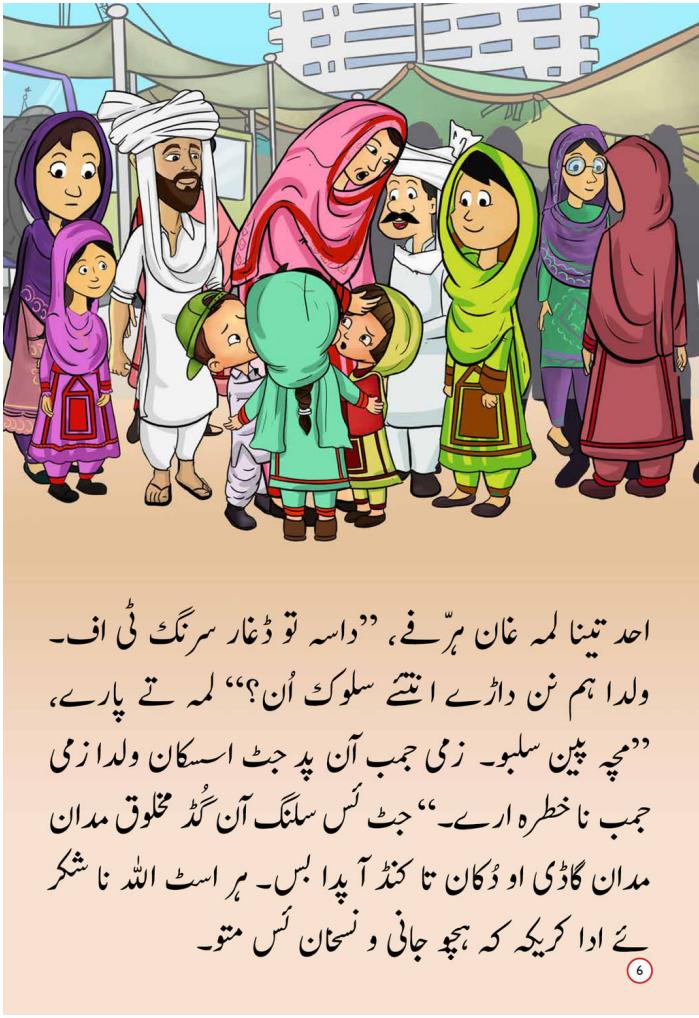
اوک گاڈی نے پارکنگ نی سلینیر او کتاب والا دکان
نا کنڈا سر ہلکر۔ پوڑی تے آ او لیکو گام نے تختنگ توں
اسه دم ڈغار سُرا۔ لمہ چک نے ہڑسا او چناتا کنڈ آ
ہُرا، چنائک ہبکہ دانگ اینگ ہُرارہ۔ لمہ سعدیہ واحد نا
دوٹی ہلک او فتے اُست ترسا پیشیش درے۔

زمی جب نا سوب آن ہر گڑا سُرا کہ۔ نیاڑی، نرینہ،
ورنا، پُچنا او بھلا عنٹ دکان تے آن پیش تما سُر۔

خُلوق موبائل آتے اٹ تینا سیال و عزیز آتا باروٹی ہر فنگ ک
ٹی اسر۔ جٹ کسے آن گُڈٹی وی تے آزمی جمب نا خبر او
دھڑکا جاگہ غاتے نشان تنگا۔ کل چنکا بھلا شارتے ٹی
زمی جمب مسوُس۔

احد تینا لمہ غان ہر فے، ”داسہ تو ڈغار سرنگ ک لی اف۔
ولدا ہم نن داڑے انتئے سلوک آن؟“ لمہ تے پارے،
”محبہ پین سلبو۔ زمی جمب آن پد جٹ اسکان ولدازمی
جمب ناخطرہ ارے۔“ جٹ کس سلنگ آن گلڈ مخلوق مدان
مدان گاؤی او ڈکان تا کند آپا بس۔ ہر است اللہ نا شکر
ئے ادا کریکہ کہ، ہچہ جانی و نسخان کس متور۔

لمه پارے، ”شاباش کتنا چنائک! نئے دُن انگا حالت آتے
لی سگ و سینہ غان کاریم ہلوئی اے۔“ ہندا ہبیت آتے لی
اسر کہ او فتا باوہ نا فون بس۔ لمه اودے اُست ترسا کل
چُناتا خیریت نا پارے۔ باوہ اسٹ اسٹ آکل چُناتے توں
ہبیت کرے او او فتے اُرا غا پدی بنگنگ نا پارے۔

سعدیہ تینا لمہ نا دوٹی ہلک پارے، ”لمہ! دازمی جب
انتتے کیک؟ ای داڑان بھاڑ خلیوہ۔“ لمہ پارے، ڈغار نا
تھہ لی کسی پلک آک مریرہ۔ دا پلک آک اسے ایلو تون
جاگہ ے بدلت کر سا کیرہ۔ بھاڑی آن پلک آک اسے ایلو
تون ڈوک لگرہ۔ ہر داڑان ڈغار سُرک۔“

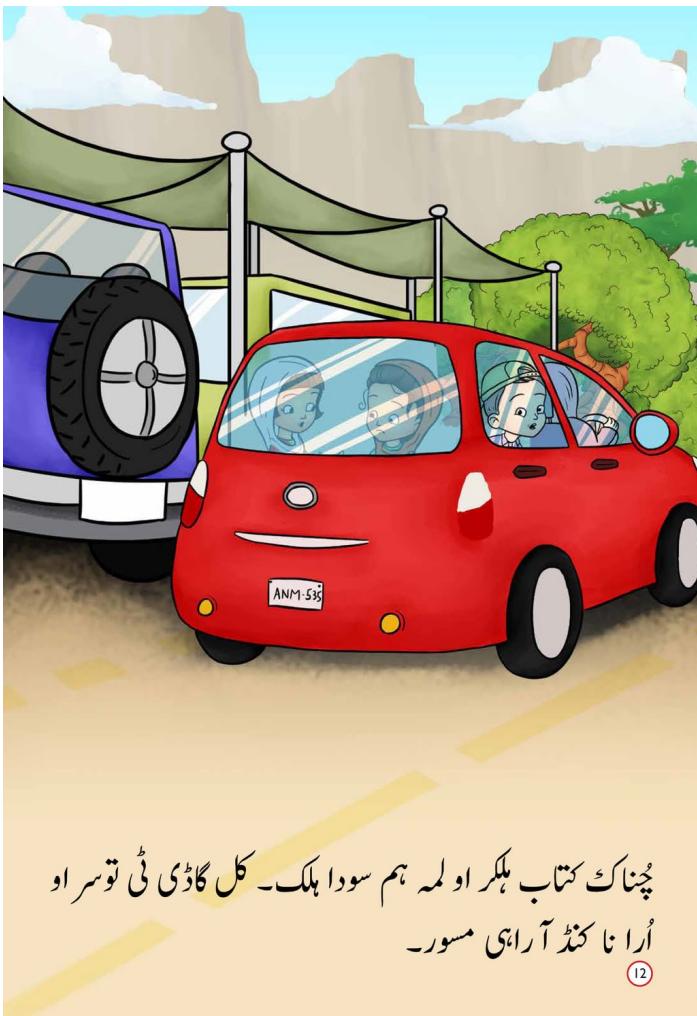
احد فریشانی ٹی پارے، داڑان تو بھاڑ نسحان منگ کیک۔ لمہ،
احد ے حنپ ٹی کرسا پارے، ”ہو کنا چنا دُن انگا وخت آ
خیال کنگ ضروری اے۔ زمی جمب ٹی زیات نسحان آن
بچگَک کن تینا خیال ے تجوئی میریک۔ ہندا سوب آن
ضروری اے کہ ہرا تم نئے لگا کہ زمی جمب منگ ٹی اے
تو بندغ تینے خالی او میدان سے نا پارغا کئے۔“

لائے پارے، ”ہو ہندا سوب آن تو تدوکا دے تے ٹی ننا اسکول ٹی زمی جب بنگ وخت آتینا خیالداری ے امر کنگہ دا بابت ٹی نے ٹرینگ تتنگا۔“ اُستاد پارے کہ زمی جب ناوخت آکوئی تے آن زو لس پیش تمنگہ۔ دیوال یا بھلی نا کھبہ غاتے آن مر سلنگہ۔ اگه پیش تمنگ ناوار رسینگپ تو کوئی ٹی ساڑی سو گو او میز لئے نا کیر غ آن تو نگہ۔ یا زمین نا سرگ کم منگ توں پیش تمنگہ۔

لمه چناتے دکان تا پارغا درے۔ چنناک کتاب آتا دکان تے
ٹی پترينگار تو احد پارے، ”ای زمی جمب نا باروٹی کتاب
ہلیوہ۔“ لائے پارے دا تو خلیس۔ احد پارے، ”آخا ولے
ای دا باروٹی پین معلومداری دوئی کنگ خواوه که زمی
جمب امراو انتئے بریک؟“

چُنَاكَ كِتَابٌ هَلْكَرْ او لَمَهْ هَمْ سُودَا هَلْكَرْ - كُلْ گَادِيٌّ تُّو سَرَ او
أُرَا نَا كَنْدَ آ رَاهِي مَسُورَ -

بُكْس BIG BOOKS (BKS)

نن اومیت کینہ کہ باکستان ریڈنگ پر اچیک نا دا چہد باکستان نا پر انگری اسکول آتے نی خونگئے آب نی تھنگ کن کمکار مرد۔

پاکستان بریجنگ پر اچیکٹ فلشیو تھیسی و متریک مادوک اوار او۔	نی آئی جی بی ایم پیور	بیلی یون	لیڈر ریز
گنگ	گنگ	فیٹنگ	ورک کٹ
فیٹنگ، کارپوز	فیٹنگ	سکن، دوڑ، دارکٹ	سکن، دوڑ، دارکٹ
یولڈر ریز	یولڈر ریز	لیڈر ریز	لیڈر ریز

وادیتسر کی مدد نا ہجڑو کنگل دوت آؤ وے بردا روزاتے آک پاک کنگل تا جون کو شکست کنگل۔ ولاءم اگر کارکم پیٹکن تا آپا کس روچک کس موئان برے تھو روچک نا باروئی
زدت کس پاکستان روچک پاچ ہونا خالی نا سوبی، ہجی اختریت سکی کنگل۔ نئی تماںک نا مختوار مرادن۔

أُستاد آتے کن

یا تو: استاد اکٹ ہڈوے پختا تھا قصہ ہے خوانا بخرا و شیف تروکا پارت آتے آ عمل کیر۔

امنگوڈے

لکھوں سے (پیشگوئی، مسکوبی معلومداری و چھاپ مردوں کا تصور ک)

- ## لوگوں کی آن مسٹ

لار میکو دے (بھی سوچاک او ذاتی زندگانی تھیں)

- سکھر بیگانہ
پارہ نا درست؟

سہمکو دے لوز مڈی (میاورہ اور اصلاح)